

ת"פ 44397/04/16 - מדינת ישראל נגד עלאא דבאבסה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 44397-04-16 מדינת ישראל נ' דבאבסה(עציר)

בפני כבוד השופט עמי קובו
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

עלאא דבאבסה (עציר)

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד שלומי ויזן

ב"כ הנאשם: עוה"ד עלא תלאווי רואן חג' יחיא

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מנומקת בעובדות כתב האישום בעבירות הבאות:
 - א. **חבלה בכוונה מחמירה**, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
 - ב. **כניסה לישראל שלא כחוק**, לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום שבו הורשע הנאשם, במועד הרלוונטי **היה הנאשם תושב הכפר יאטה שבתחומי יהודה ושומרון וכניסתו לישראל הייתה אסורה**. במועד הרלוונטי הועסקו הנאשם וא.ע.ש יליד 1999 (להלן: "המתלונן") בעבודות לחידוש כביש 554 באזור שבין בית ברל לרמת הכובש. בתאריך 14.4.16 עובר לשעה 15:00 התגלע בין השניים ויכוח, במהלכו קיללו אחד את השני. בעקבות כך גמלה בליבו של הנאשם החלטה לגרום למתלונן חבלה חמורה. **הנאשם נטל בידו לום ברזל שאורכו כמטר ומשקלו כ- 10 ק"ג, רץ לעברו של המתלונן, אשר עמד במרחק של כ- 10 מטרים ואחז בידו פטיש לצורכי עבודתו, וממרחק של מטר הטיח הנאשם בעוצמה רבה את הלום בראשו של המתלונן. כתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר דחוס- מרוסק פרונטלי, בחלק השמאלי של הראש, עם רקמת מוח הרוס שיצאה מהפצע. המתלונן הובהל לבית החולים כשהוא מעורפל הכרה, שם הורדם, הונשם ונותח בראשו.**

טיעוני הצדדים

3. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שלומי ויזן, הנאשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות קצר בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה וכן בעבירה של כניסה לישראל שלא כחוק. הנאשם והמתלונן, קטין כבן 17 בעת ביצוע העבירה, הועסקו בעבודות בכביש 554 סמוך לכפר סבא. בין השניים התגלע ויכוח מילולי במהלכו גידפו זה את זה. בעקבות הוויכוח נטל הנאשם מוט ברזל במשקל 10 ק"ג רץ לעבר המתלונן שעמד במרחק של כ- 10

מטרים ממנו, והטיח על ראשו את המוט בעוצמה רבה. כתוצאה מהתקיפה גרם למתלונן שבר דחוס, מרוסק פרונטאלי בחלקו השמאלי של הראש, עם רקמת מוח הרוס שיצאה מהפצע.

הערך החברתי המוגן הינו זכותו של אדם לשלמות גופו, וערך קדושת החיים. מדובר בערך בסיסי. מידת הפגיעה בערך הינה ברף העליון של החומרה, נוכח האלימות הקשה שבה נקט הנאשם כלפי המתלונן, כתוצאה ממנה השתנה מסלול חייו של המתלונן והוא עבר ועדיין עובר תהליך שיקום ממושך שטרם הסתיים, כמו גם בשל הקלות הבלתי נסבלת של נקיטת אלימות כה חמורה כלפי המתלונן בגין עניין של מה בכך.

בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתייחס לכך שהאירוע התרחש בספונטאניות ולאחר חילופי דברים בין הנאשם והמתלונן. בשל לרצונו של הנאשם "ללמד את המתלונן לקח", נטל את אותו מוט ברזל והטיחו בראשו של המתלונן. אין כאן תכנון על פני תקופה, אך יש יסודות של תכנון. הנאשם יכול היה לנצל את יתרונו הפיזי הברור ולהכות את המתלונן באמצעות ידו, אך בחר ליטול ברזל, כדי למקסם את הפגיעה במתלונן. הנאשם היה יכול לחדול ממעשיו בכל נקודה על ציר הזמן. הנזק שהיה צפוי להיגרם הינו רב ואף עלול היה להיגרם מוות. מוט ברזל הינו נשק קר לכל דבר ועניין. המתלונן הובא לבית החולים כשהוא מעורפל הכרה, שם הורדם הונשם ונותח בראשו. נגרם לו מום למשך כל שארית חייו, ועד היום טרם חזר לעבוד, ומעיד כי הוא סובל משכחה קלה. כיום, למעלה משנה לאחר האירוע, חסרה שכבת עצם במקום הפגיעה, והמתלונן עתיד לעבור ניתוחים כדי לנסות להשלים את החסר. מתחם העונש ההולם נע בין 7 שנים ועד 10 שנים. מבחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, לנאשם רישום פלילי אך רובו ככולו בעבירות על חוק הכניסה לישראל, והוא נעדר עבר בעבירות אחרות, לרבות בעבירות אלימות. המתלונן אישר כי הועבר למשפחתו סכום כסף של כ- 235,000 ₪ ממשפחת הנאשם לכיסוי ההוצאות הרפואיות, ויש לזקוף לזכות הנאשם ומשפחתו, שלא הפקירו את המתלונן לשאת בעלות הטיפולים. המתלונן הצהיר בפני בית-המשפט שנערכה סולחה בין המשפחות והוסיף כי הוא סולח לנאשם ולא רוצה ממנו דבר. יש לזקוף לזכות הנאשם שאמנם ניהל הוכחות, אך היה זה הליך קצר ממוקד וענייני, שהתמקד בשאלת היסוד הנפשי. לפיכך עתר ב"כ המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל משמעותי וממושך, בחלקו התחתון של המתחם לצד הפעלת התנאי במצטבר, ולצד פיצוי למתלונן, בנוסף לפיצוי שכבר שולם, ואשר יבטא הוקעה של מעשיו.

4. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד עלא תלאווי, מתחם העונש ההולם אשר לו טוענת המאשימה אינו עולה בקנה אחד עם מדיניות הענישה הנוהגת, ואינו מתאים לנסיבות המקרה דנן. נערכה סולחה בין משפחת הנאשם למתלונן ולמשפחתו, ושולמו הוצאות הטיפולים הרפואיים בסך של 141,500 ₪, לרבות 56,000 ₪ בגין הוצאות שונות שאינן רפואיות. על-פי הסכם הסולחה המתלונן יצא מבית החולים, ואין לו בעיות רפואיות, המתלונן סלח לנאשם ואין לו דרישות נוספות. כמו כן, על פי מסמכים רפואיים, הנאשם לוקה בבעיות נפשיות ונקבעה לו נכות נפשית של 60% (צורף אישור, נע/2). הנאשם סובל מבעיות אישיות ודיכאון (נע/3). הנאשם אמנם אינו סובל ממחלת נפש, אך יש לו הפרעת אישיות, דיכאון, והוא נוטל תרופות נגד דיכאון. מדובר באירוע ספונטאני ללא תכנון מוקדם. גם המתלונן באותו מועד נשא בידו פטיש. לא הוכחו נזקים עתידיים למתלונן, מעבר לנזקים שכבר נגרמו לו. המתלונן הגיע לבית-המשפט בכוחות עצמו, והעיד, וניתן היה להתרשם מדיבור שוטף וללא פגיעה תפקודית. מתחם העונש ההולם נע בין 12 חודשים ועד 30 חודשים. יש להתחשב בהסכם הסולחה, בנטילת האחריות על המעשה, כאשר המחלוקת בניהול התיק הייתה נקודתית, ולכך שגם המתלונן וגם הנאשם אינם תושבי ישראל, אלא תושבי האזור. עברו הפלילי של הנאשם אינו כולל עבירות מלבד שהייה בלתי חוקית בישראל, וגם המתלונן, שהיה קטין, שהה בישראל באופן בלתי חוקי. הנאשם עצור מזה תקופה ממושכת, ויש להסתפק בתקופת מעצרו. לעניין הפיצוי, יש להתחשב בכך שבהסכם הסולחה הנאשם התחייב לשלם את מלוא העלויות של ההוצאות הרפואיות, כך שאם המתלונן יזדקק לטיפול רפואי עתידי, הנאשם יישא בו. המתלונן העיד ששולם לו

סכום של 235,000 ₪.

5. מטעם ההגנה הוגשו שטר גישור - **הסכם סולחה** (נע/1), אשר מציין כי ועדת הסולחה בראשות המוכתר, דנה בסכסוך בין המתלונן לנאשם, בשל העובדה שהנאשם היכה את המתלונן, והמתלונן קיבל טיפול רפואי בבית חולים בישראל. משפחת הנאשם התחייבה לשלם את כל ההוצאות הדרושות לטיפול, ושולם סך של 71,000 ₪, 14,500 ₪, 50,000 ₪ ועוד 6,000 ₪. הועדה סיימה את הסכסוך אשר הסתיים בתשלום מלוא ההוצאות. המתלונן יצא מבית החולים ואין לו בעיות רפואיות. המתלונן סלח לנאשם.
6. הנאשם עצמו מסר שעשה טעות ושילם עליה והביע צער על מעשיו.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

7. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הינם הגנה על שלמות גופו של אדם ועל שלומו. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה. עבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(1) לחוק העונשין, היא מהחמורות שבחוק העונשין, עבירה שהמחוקק קבע לצדה עונש מרבי של 20 שנות מאסר. בכך ביטא המחוקק את חומרת הפגיעה בערך המוגן. גרימת חבלה חמורה או פגיעה בראשו של אדם, כאשר מצטרף אליה יסוד נפשי של כוונה, מובילה למסקנה שהפגיעה בערך המוגן הינה ברף גבוה.
8. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

- א. בע"פ 5828/14 **מדינת ישראל נ' כילאני** (4.3.15) קיבל בית-המשפט העליון את ערעור המדינה על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בית המשפט הרשיע את הנאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה (חלף הרשעתו בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות). באותו מקרה, בעקבות ויכוח, הנאשם שלף **סכין**, ודקר את המתלונן בפניו, בראשו וכן בצווארו עד לחזה מצד ימין. המתלונן נפל על הארץ, ובעודו שרוע ניסה המשיב לתקוף את המתלונן פעם נוספת. המתלונן הגיע לבית-חולים ללא לחץ דם וללא דופק, ולאחר החיאה ממושכת ניצלו חייו, אך נגרם לו נזק מוחי קשה והוא הפך לשבר כלי, משותק בחצי גוף. בית המשפט העמיד את עונשו על **5 שנות מאסר בפועל** (חלף 3 שנים שגזר בית-המשפט המחוזי).
- ב. בע"פ 11756/04 **גרסמיוק נ' מדינת ישראל** (19.12.05) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר ניהול הוכחות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, לצד איומים והדחה בחקירה, הנאשם גמר אומר בלבו לחבול במתלונן. קבע עמו פגישה בתחבולה. הנאשם הוציא **מוט ברזל** והכה את המתלונן שלוש מכות בראשו ובגופו. המתלונן תפס את מוט הברזל והצליח למנוע מהנאשם להמשיך ולהכותו. אך אז ליפף המערער חבל מסביב לצווארו של המתלונן והחל לחנוק אותו. המתלונן מנע את חניקתו. נגרמו למתלונן חתכים מעל הגבה ובאוזן, וחבלות בצוואר. הנאשם ביצע את העבירה זמן לא רב אחרי ששחרר ממאסר ממושך בגין עבירות אלימות חמורות. נדון ל-**50 חודשי מאסר בפועל**, וכן הופעל מאסר על תנאי במצטבר (סה"כ 58 חודשים).

- ג. בע"פ 8870/12 **חאלדי נ' מדינת ישראל** (15.1.14) נדחה ערעורם של שני נאשמים אשר הורשע בעבירות של גרימת חבלה בכוונה מחמירה. בעקבות ויכוח, שבו המתלונן ביקש להרגיע את

אביהם של הנאשמים, הגיע אחד הנאשמים למקום כשהוא מצויד בשוקר חשמלי, ואילו הנאשם השני הגיע כשהוא מצויד במוט ברזל חבל במתלונן חבלה חמורה, בכך שהכה אותו בראשו, והשני השתמש בשוקר נגדו. בשלב זה, הנאשם אשר המשיך לאחוז במוט הברזל חבל שוב במתלונן חברה חמורה בכך שהכה אותו בראשו. לאחר מכן נמלטו השניים מן המקום. הנאשמים הורשעו לאחר ניהול הוכחות. נאשמים צעירים, ללא עבר פלילי קודם, נידונו ל- **45 חודשי מאסר בפועל**.

ד. בע"פ 3090/11 **ענתבאוי נ' מדינת ישראל** (18.10.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע, לאחר הליך הוכחות, בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. בעקבות ויכוח בין הנאשם לבין המתלונן, הנאשם נהג ברכבו לעבר המתלונן בכוונה לפגוע בו והרכב פגע במתלונן. המתלונן הוטל על מכסה המנוע, והנאשם המשיך לנהוג כשהמתלונן שרוע על הרכב עד שהמתלונן נחבט בקונטיינר הניצב במקום. כתוצאה מכך, נגרמו למתלונן חבלות חמורות, שברים באגן וברגל, אושפז ונותח. הנאשם ללא עבר פלילי, נדון לעונש של **שלוש שנות מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3381/16 **אלקרינאוי נ' מדינת ישראל** (10.7.16) קיבל בית-המשפט העליון ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה. בעקבות סכסוך היכה אדם אחר את הנאשם בראשו באמצעות מוט ברזל. בהמשך, הנאשם החל להכות את המתלונן באמצעות אלה שאחז בידו. הנאשם היכה את המתלונן בראשו, וכתוצאה מכך נפל המתלונן ארצה. הנאשם המשיך להכותו בכל חלקי גופו, בעודו שרוע על הקרקע, וכאשר המתלונן בוכה ומתחנן שיחדל ממעשיו. בעקבות זאת סבל המתלונן משברים בגפיו, ומחתך בראשו שנסגר בסיכות. בית-המשפט העליון התחשב בנסיבות שקדמו לביצוע העבירה, לשיקולי שיקום, ולהסכם הסולחה שנערך ולתסקירי שירות המבחן. בית-המשפט העליון לא התערב במתחם שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי (בין שנתיים לחמש שנות מאסר) אולם העמיד את עונשו על **12 חודשי מאסר בפועל** (חלף 20 חודשים).

ו. בת"פ (מח' ב"ש) 35665-11-14 **מדינת ישראל נ' אברג'ל** (19.7.15) הורשע נאשם על-פי הודאתו בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה, ונדון במסגרת הסדר טיעון ל- **30 חודשי מאסר בפועל**. הנאשם, בעקבות ויכוח עם המתלונן, רץ אחרי המתלונן, וכשהגיע אליו, התנפל עליו עם סכין, דקר אותו שתי דקירות בגבו, חתך אותו במצחו וברח מהמקום. המתלונן תרם תרומה ממשית לקראת האירוע בכך שבמהלך העימות נטל גלגלת לחיתוך פיצה ויצא עמה.

ז. בת"פ (מח' י-ם) 19398-06-14 **מדינת ישראל נ' חולייסי** (18.9.16) הורשע הנאשם, לאחר שמיעת הוכחות בעבירה של גרימת חבלה בכוונה מחמירה ובתקיפה סתם. בין הנאשם למתלוננים נתגלע ויכוח, ובמהלך העימות, הנאשם היכה, באמצעות **אלה** שאחז בראשו של המתלונן. כתוצאה מכך המתלונן נפצע, פונה לטיפול נמרץ נירוכירורגי ואושפז למשך 10 ימים. עברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד, נדון ל- **20 חודשי מאסר בפועל**.

ח. בת"פ (מח' י-ם) 4572-02-12 **מדינת ישראל נ' נוח** (7.8.13) הורשע נאשם בעבירה של חבלה בכוונה מחמירה ובתקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. בעקבות דין ודברים, הנאשם התקרב לעבר אחראי משמרת במרכול, כשהוא מחזיק בידו מוט ברזל באורך של 30 ס"מ, וזה נמלט. הנאשם היכה עובד ניקיון במרכול, בראשו באמצעות **מוט הברזל**, וזה התמוטט ואיבד את הכרתו. כתוצאה מכך נגרמו לו סדק בגולגולת והוא אושפז לכמה ימים. בהמשך התקרב

הנאשם לקצין הביטחון, נגח בראשו והכה אותו בפניו באמצעות מוט הברזל. הנאשם סובל ממחלת נפש ומוכר כנכה בשיעור של 100%. לחובתו עבר פלילי שאינו מכביד. **נדון ל- 18 חודשי מאסר בפועל.**

9. עיינתי אף בפסיקה נוספת אשר הוגשה על-ידי הצדדים, ואולם חלקה במקרים חמורים יותר מהמקרה דנן (למשל, בע"פ 5211/09 **אבו ראס נ' מדינת ישראל** (2.12.09), וחלקה במקרים קלים יותר מהמקרה דנן (למשל, ת"פ (ב"ש) 30949-05-11 **מדינת ישראל נ' טל** (18.11.13)); ת"פ (מח' מרכז) 6545-06-08 **מדינת ישראל נ' אזברגה** (26.3.09).

10. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **מדובר במעשה שבוצע ללא תכנון מוקדם, אלא במעשה ספונטאני, אשר בוצע עקב התלהטות רוחו של הנאשם, בעקבות חילופי גידופים בין הנאשם לבין המתלונן בשל ויכוח על דברים של מה בכך בעת שעבדו ביחד.** אין המדובר במי שהיה ביניהם סכסוך קודם לחילופי הדברים אשר הביאו למעשיו של הנאשם. עוד יש לציין כי לאחר האירוע, הסגיר עצמו הנאשם לידי רשויות אכיפת החוק, הגיע לבסיס מג"ב וטען שהוא הרג מישהו (משום שכך סבר באותה עת) (ת/1).

ב. **הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה.** במקרה דנן, מעשהו של הנאשם, אשר כלל הטחת מוט ברזל במשקל של 10 ק"ג על ראשו של המתלונן, היה עלול אף לקפד את חייו של המתלונן.

ג. **הנזק שנגרם מביצוע העבירה;** המתלונן אושפז בבית-החולים לאחר חבלת ראש קשה עם שבר גולגולתי דחוס. בחדר ניתוח נצפה באזור פורנטלי שבר מרוסק דחוס משמאל עם רקמת מוח הרוס יוצאת מהפצע. שם נותח בראשו, ובהמשך אושפז למשך כ- 10-12 ימים. השתחרר בהכרה כשהוא הוא מתהלך (ת/20).

ד. **הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה;** הנאשם תקף את המתלונן באמצעות מוט הברזל בשל ויכוח ביניהם, אשר החל בכך שהשניים עבדו זה בסמוך לזה בעבודות לחידוש כביש. הנאשם ביקש מהמתלונן שיביא לו דברים מסוימים, ונהג כלפיו כאילו הוא ממונה עליו, דבר אשר פגע במתלונן. בעקבות זאת החלו חילופי גידופים בין השניים. עקב דברים שאמר לו המתלונן, חמתו של הנאשם בערה בו, והוא נטל את מוט הברזל, רץ לכיוונו של המתלונן, והטיח את המוט בראשו של המתלונן.

ה. **הנאשם אמנם אינו לוקה במחלת נפש,** ואף אינו במצב של קרבה לסייג לאחריות הפלילית, אך הינו בעל הפרעת אישיות ודיכאון, ואף נקבעה לו דרגת נכות של 60% ברשות הפלסטינית (נע/2-נע/3 והתרגומים שלהם).

11. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני כי **מתחם העונש ההולם** הינו החל מ-**27 חודשי מאסר בפועל ועד חמש שנות מאסר בפועל.**

במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

12. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות**

בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם מוכר על ידי הוועדה הרפואית של משרד הבריאות הפלסטיני כנכה בשיעור של 60% על רקע בעיות נפשיות. ניכר כי כל עונש מאסר ממושך שיוטל על הנאשם, יפגע בו. הנאשם נתון במעצר מזה תקופה ממושכת.

ב. **הפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם;** משפחתו של הנאשם נשאה בנטל פיצוי המתלונן, במסגרת הסכם הסולחה שנערך בין המשפחות.

ג. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו.** הנאשם הודה בחקירתו בביצוע המעשה. בבית-המשפט אמנם כפר הנאשם בביצוע העבירות, אך עיקר ההליך נוהל בסוגיית היסוד הנפשי, כאשר כפי שאף אישר ב"כ המאשימה מדובר היה בניהול הליך קצר ממוקד וענייני, שאינו נזקף לחובת הנאשם. ניכר כי הנאשם מצטער על מעשהו ועל תוצאותיו הקשות.

ד. **מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה;** משפחתו של הנאשם שילמה למתלונן סך של כ- 235,000 ₪, אשר נועד לכסות על ההוצאות הרפואיות של המתלונן, וכדי לשפוטו על נזקיו. ניכר כי משפחתו של הנאשם עשתה ועושה ככל הניתן כדי לסייע למתלונן. בהקשר זה יודגש כי הנאשם והמתלונן הינם תושבי אזור יהודה ושומרון. נערכה אף סולחה בין המשפחות (נע/1), והמתלונן עצמו העיד בבית-המשפט ביוזמתו, ומבלי שנשאל על כך, כי הוא סולח לנאשם ואינו רוצה ממנו דבר (עמ' 23, ש' 22).

על חשיבותו של הסכם סולחה עמד בית-המשפט העליון לא אחת. כך למשל, ציין כב' השופט זילברטל בע"פ 3381/16 **אלקרינאוי נ' מדינת ישראל** (10.7.16):

"השתתפות המערער בהליך ה"סולחה" אינה מעשה של מה בכך, כאשר המוסד לא מהווה מנגנון גישור בין צדדים יריבים בלבד, אלא שהוא נועד ליישב סכסוכים בהסכמה, ולהשכין שלום תוך מניעת החמרת אלימות בין הצדדים [...]. אכן, בית משפט זה ציין לא אחת, כי קיומו של הליך או הסכם "סולחה" יכול לשמש שיקול לקולה בגזירת עונשו של הנאשם בהתקיים תנאים מסוימים, ובכללם הצלחת ההליך בהבאת הסכסוך לסיום, אך מבלי להעניק ל"סולחה" משקל מכריע [...]. במקרה של המערער, התרשמנו כי אופיו החריג של הסכם ה"סולחה", במסגרתו שולם בפועל סכום פיצוי ניכר ויוצא דופן, כשנראה שהמערער נקלע עקב כך למצוקה כלכלית אמיתית שכן מימן את הפיצוי באמצעות הלוואות, מבטא ביתר שאת את רצונו להביא לסיום הסכסוך ונכונותו לתקן את תוצאות העבירה [...]. מאז שנחתם הסכם ה"סולחה" לפני כשנה וחצי, לא נתגלעו סכסוכים אלימים נוספים בין הצדדים, והמשפחות הצליחו לשמור על השלום ולנגד דרכים שאינן אלימות".

בהקשר זה יצוין, כי בעניין **אלקרינאוי** לעיל שולם פיצוי בסך של 300,000 ₪.

ה. **לחובת הנאשם תשע הרשעות קודמות,** אשר רובן ככולן בעבירות לפי חוק הכניסה לישראל ובעבירות נלוות. אין לחובתו הרשעות בעבירות אלימות. תלוי ועומד נגד הנאשם עונש מאסר על תנאי של 3 חודשים בגין עבירה של כניסה לישראל שלא כחוק.

13. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בשליש הנמוך של המתחם. בכל הנוגע לפיצוי, הרי שהיה מקום להטיל על הנאשם פיצוי משמעותי למתלונן, ואולם בשים לב לדברי המתלונן לפיהם שולם לו על-ידי משפחת הנאשם פיצוי בסך של 235,000 ₪, במסגרת הסכם הסולחה, ואין לו טענות

נוספות לנאשם, סבורני כי יש לפסוק פיצוי מתון בלבד, אשר יגלם נזקים לא ממוניים שנגרמו למתלונן וכן נזקים עתידיים.

כמו כן, בכל הנוגע לעונש המאסר על תנאי, אשר הוטל על הנאשם בגין עבירה לפי חוק הכניסה לישראל, ובשים לב לכך שתיק זה עיקרו עבירת האלימות, כאשר סוגיית הכניסה לישראל כמעט "נבלעת" בנושא האלימות, סבורני כי יש מקום להורות על הפעלת התנאי בחופף.

סוף דבר

14. אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. **33 חודשי מאסר בפועל**, שמנינם מיום מעצרו 14.4.16.
- ב. הפעלת עונש מאסר על תנאי של 3 חודשים מת"פ 1641-02-15 **מדינת ישראל נ' דבאבסה** (12.2.15), וזאת בחופף לעונש המוטל בגין תיק זה, כך **שסה"כ יישא הנאשם במאסר בפועל למשך 33 חודשים**.
- ג. 12 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שלוש שנים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.
- ד. 6 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.
- ה. 3 חודשי מאסר על תנאי, לכל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו מן המאסר כל עבירה לפי חוק הכניסה לישראל.
- ו. פיצוי בסך 10,000 ₪ למתלונן. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט עד ליום 1.1.19 ויועבר למתלונן על פי פרטים שתמסור המאשימה.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, בנוכחות הצדדים.